

Liturgie voor de middagdienst van zondag 13 januari in de dorpskerk
Voorganger: ds. J. Mulderij

Zingen: psalm 113: 1 en 2

Zingen: lied 489: 1 en 4 (Weerklank)

*1. Ik heb de vaste grond gevonden,
waarin mijn anker eeuwig hecht:
de dood van Christus voor de zonden,
van eeuwigheid als grond gelegd.
Die grond zal onverwikt bestaan,
als aarde_en hemel ondergaan.*

*4. Daarop wil ik gelovig bouwen,
getroost, wat mij ook wedervaart;
mij aan Gods vaderhart vertrouwen,
wanneer mijn zonde mij bezwaart.
Steeds vind ik daar opnieuw bereid
oneindige barmhartigheid.*

Zingen: psalm 147: 1 en 3 (LVDK)

*1. Lof zij den HEER, goed is het leven
als 's Heren lof wordt aangeheven.
Lieflijk en recht te allen tijde
is 't onze God ons lied te wijden.
Hij bouwt de stad, door Hem verkoren,
het volk in ballingschap verloren
brengt Hij er samen, heelt hun wonden,
hoezeer hun harten zijn geschonden.*

*3. Zingt, zingt om beurt om Hem te danken,
ontlok de lier de schoonste klanken
voor onze God, Hem die in luister
de hemel dekt met wolkenduister,
de aarde drenkt met milde regen,
het gras doet spruiten allerwegen,
de dieren zegent met zijn gaven
en hoort de roep der jonge raven.*

Schriftlezing: Johannes 1: 44 – 52

Zingen: psalm 5: 1, 2 en 3 (LVDK)

1. Laat *mij, mijn* Koning, *tot U* spreken.
Vroeg in de morgen kom ik, HEER,
en *leg mijn noden* voor U neer.
Hoor *naar mijn* zuchten en *mijn* smeken:
ik *wacht uw* teken!

2. Gij *hebt een* afschuw *van de* zonde.
Gij *haat de hand* waar bloed aan kleeft,
de *tong die van de* leugen leeft.
Wie *in geweld* hun *sterkte* vonden
richt *Gij te* gronde.

3. Ik *zal mij* naar uw *Huis* begeven.
Door *uwe goedertierenheid*
word *ik uw tempel* ingeleid
en *buig mij*, Koning *van mijn* leven,
in *vrees en* beven.

Zingen: psalm 17: 3 en 4

Zingen: lied 426: 1 en 5 (Weerklank)

1. *Eeuwig Woord, U willen wij* bezingen,
God uit God en Licht uit Licht;
Wijsheid, vóór de aanvang aller dingen
spelend voor Gods aangezicht;
Engel Gods uit *Isr'els* oude dagen,
Zoon van 's Vaders eeuwig welbehagen,
dienaar van Gods hoog bevel,
kind der maagd, Immanuël!

5. *Levensvorst, U loven de* geslachten,
en *tot uw* verborgen tijd
blijft de bruid uw wederkomst verwachten,
't einde van haar bange strijd.
Houd haar waakzaam; doe haar, 't hoofd geheven,
uit die hoge heilsverwachting leven,
tot zij op de jongste dag,
met U triumferen mag.